

РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА
ОСНОВЕН СУД ПРИЛЕП
СПИ.бр.4/2022
28.04.2022

ДО

Вашебаша професор Драгана Митовска

Правен факултет

Универзитет "Св. Кирил и Методиј" Штип

Предмет: Одговор на барање за пристап на информации од јавен карактер од 18.04.2022год.

Во врска со Вашето барање за за доставување на пресуди во врска со лекарска грешка, доставено до Основниот суд во Прилеп на ден 18.04.2022год., Ви ги доставуваме следните податоци:

По извршената проверка во АКМИС системот на Основен суд во Прилеп, евидентирани се два предмети во врска со лекарска грешка. Станува збор за правосилна пресуда К-381/16 од 29.05.2018год. на Основниот суд во Прилеп со која обвинетиот за сторено кривично дело "Тешки дела против здравјето на луѓето" од чл.217 ст.4 в.в. со кривичното дело од чл.207 ст.3 в.в. со ст.1 од КЗ е условно осуден и поднесен обвинителен акт на ден 24.12.2021год. заведен под К-2/22 за кривичното дело "Тешки дела против здравјето на луѓето" од чл.217 ст.3 в.в. со чл.207 ст.3 в.в. со ст.1 од КЗ, која постапка е во тек.

ВО ПРИЛОГ: Пресуда К-381/16 од 29.05.2018год. на Основен суд Прилеп

Со почит,

СУДСКИ АДМИНИСТРАТОР,
Снежана Трајковска

РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА
ОСНОВЕН СУД ПРИЛЕП
СПИ.бр.4/2022
28.04.2022

ДО

Вашој адрес: Професор Драгана Митревска

Правен Факултет

Универзитет "Св. Кирил и Методиј" Штип

Предмет: Одговор на барање за пристап на информации од јавен карактер од 18.04.2022год.

Во врска со Вашето барање за за доставување на пресуди во врска со лекарска грешка, доставено до Основниот суд во Прилеп на ден 18.04.2022год., Ви ги доставуваме следните податоци:

По извршената проверка во АКМИС системот на Основен суд во Прилеп, евидентирани се два предмети во врска со лекарска грешка. Станува збор за правосилна пресуда К-381/16 од 29.05.2018год. на Основниот суд во Прилеп со која обвинетиот за сторено кривично дело "Тешки дела против здравјето на луѓето" од чл.217 ст.4 в.в. со кривичното дело од чл.207 ст.3 в.в. со ст.1 од КЗ е условно осуден и поднесен обвинителен акт на ден 24.12.2021год. заведен под К-2/22 за кривичното дело "Тешки дела против здравјето на луѓето" од чл.217 ст.3 в.в. со чл.207 ст.3 в.в. со ст.1 од КЗ, која постапка е во тек.

ВО ПРИЛОГ: Пресуда К-381/16 од 29.05.2018год. на Основен суд Прилеп

Со почит,

ОСНОВЕН АДМИНИСТРАТОР,
Снежана Томовска

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Основниот суд во Прилеп преку судијата поединец Свонко Младеноски со записничарот Даниела Михајлоска, постапувајќи по обвинителниот предлог Ко.бр.212/16 од 17.08.2016 година на Основното јавно обвинителство П., поднесен против обвинетиот Г.О. од П., за кривично дело „Тешки дела против здравјето на луѓето“ од чл.217 ст.4 во врска со кривиното дело од чл.207 ст.3 во врска со ст.1 од Кривичниот законик, по одржаната усна, јавна и главна расправа на ден 29.05.2018 година, во присуство на застапникот на обвинението – јавниот обвинител Дамчо Кочоски, обвинетиот и неговите бранители – адвокатите П. В. од П. и С. Џ. од С., оштетениот А. Б. како законски застапник и на малолетните В. и Д. Б., како и оштетените З. Р. и Г. Р. – сите од с.Б. со нивните полномошници – адвокат С. Р. од Скопје и К. К. од К., ја изрече и објави

ОДЛУКАТА Е ПРАВОСИЛНА
следната

суд во _____
Ден 05.03 2019 година
ПРЕС У Д А
Судски службеник _____
ОБВИНЕТИОТ _____

ОДЛУКАТА Е ИЗВРШНА

суд во _____
Ден 03.05 2019 година
Судски службеник _____

П Р Е С У Д А

Г. О. од татко Д. и мајка И. Г., роден на ден ... година во П., каде и живее на ул: , Македонец, државјанин на РМ, вработен во ЈЗУ Општа болница П. како лекар специјалист гинеколог-акушер, женет, татко на едно малолетно дете, писмен, со завршено ВСС - медицински факултет, средноимотен, неосудуван, не се води постапка за друго кривично дело, со ЕМБГ

В И Н О В Е Н Е

ЗАТОО ШТО:

На ден 18.02.2016 година, во просториите на ЈЗУ Општа болница во П., како лекар специјалист гинеколог – акушер, при укажување на лекарска помош – породување на оштетената сега починатата С. Б. од с.Б. – П., несовесно постапувал со тоа што не презел навремена интервенција при породување и во периодот после нејзиното породување, на начин што при приемот во одделението меѓу другите медикаменти, интравенски во 11,20 часот ординирал инфузија Синтоцинон од 5 ИЕ со цел стимулација на продувањето, а кој што стимулатор довел до раскинување на матката при породувањето и во 14,34 часот извршил породување на сега починатата, па заради делумното крварење извршил во два наврати шиенење на матката во долната половина, без при тоа да преземе соодветни дејствија на проверка за евентуално раскинување на матката и меѓигцата, од каде што настанало обилно крварење, кое нешто можело да се спречи единствено со

преземање на дејствие на Histerectomy totalis abdominalis, односно целосно вадење на матката, па заради неблагоприятното преземање на ваквото дејствие, во 19,30 часот здравствената состојба кај сега починатата нагло почнала да се влошува заради големото губење на крв од раскинатиот дел од матката и меѓицата, после што истиот презел оперативен зафат на целосно вадење на матката, меѓутоа заради ненавремената интервенција, не можело да се спречи понатамошното крварење и покрај сите преземени дејствија од страна на лекарите анестезиолози во рамки и во согласност со протоколите и објективата здравствена состојба, поради што во 01,50 часот на ден 19.02.2016 година, пациентката починала како резултат на хеморагичен шок настанат заради обилното крварење од раскинатата матка.

Со наведените дејствија обвинетиот го сторил кривичното дело „ТЕШКИ ДЕЛА ПРОТИВ ЗДРАВЈЕТО НА ЛУЃЕТО“ од чл.217 ст.4 во врска со кривичното дело од чл.207 ст.3 во врска со ст.1 од Кривичниот законик, согласно на кои одредби, како и одредбите од чл.4, 32, 33, 34, 35, 39, 48, 48-а, 49 ст.1 и чл.50 од истиот закон, му се изрекува алтернативна мерка

У С Л О В Н А О С У Д А

НА ОБВИНЕТИОТ Г. О. МУ СЕ УТВРДУВА КАЗНА ЗАТВОР ВО ТРАЕЊЕ ОД 6 /ШЕСТ/ МЕСЕЦИ, која нема да се изврши доколу истиот во рок од 2 /две/ години не стори друго кривично дело.

СЕ ЗАДОЛЖУВА обвинетиот на име кривичен паушал да плати сума во износ од 2.000,00 денари на буџетска сметка 100000000063095, сметка на буџетски корисник 2901000884631 17 и приходна шифра 724132-20, - во рок од 15 дена по правосилноста на пресудата.

СЕ ЗАДОЛЖУВА обвинетиот на име други трошоци на постапката да плати и износ од вкупно 195.815,00 денари на буџетска сметка 100000000063095, уплатна сметка 840-156-06137 и приходна сметка 724132-00, - во рок од 15 дена по правосилноста на пресудата.

СЕ ЗАДОЛЖУВА обвинетиот на оштетениот А. Б. како законски застапник и на малолетните В. и Д. Б., како и на оштетените З. Р. и Г. Р., сите од с.Б., да им ги надомести трошоците за застапување од страна на нивните полномошници - адвокатите С. Р. од С. и Ќ. К. од К. во вкупен износ од 401.310,00 денари од кои 193.830,00 денари за адвокат С. Р. и 207.480,00 денари за адвокат Ќ. Ко., - во рок од 15 дена по правосилноста на пресудата.

СЕ УПАТУВААТ НА СПОР оштетениот А. Б. како законски застапник и на малолетните В. и Д. Б. и оштетените З. Р. и Г. Р., за остварување на имотно правно барање за надомест на штета.

О б р а з л о ж е н и е

Основното јавно обвинителство П., до овој суд поднесе обвинителен предлог Ко.бр.212/16 од 17.08.2016 година против обвинетиот Г.О. од П., за кривично дело „Тешки дела против здравјето на луѓето“ од чл.217 ст.4 во врска со кривиното дело од чл.207 ст.3 во врска со ст.1 од Кривичниот законик.

Постапувајќи по поднесените обвинителен предлог, судот закажа и одржа главна расправа, на чиј што почеток застапникот на обвинението наведе дека останува во целост кон обвинителниот предлог, со сите приложени предлози, наводи и докази.

Адвокатите С. Р. од С. и К. К. од К. како полномошници на оштетениот А. Б. од с.Б., на почетокот на главната расправа изјавија дека предјавуваат имотно правно барање, покрај за оштетениот и за неговите малолетни деца В. и Д. Б., без да го прецизираат истото. Имотно правно барање кои исто така не го прецизираа, на почетокот на главната расправа предјавија и оштетените З. и Г. Р. од с.Б.

Во својот завршен збор, застапникот на обвинението предложи обвинетиот да биде огласен за виновен и да му биде изречена кривична санкција определена според закон, затоа што од изведените докази во текот на главната расправа се докажало дека истиот го сторил кривичното дело кое што му се става на товар и тоа како од писмената документација, така и од вербалните докази. Потенцираше дека сослушаните медицински сестри и лекари специјалисти, елаборирале кои и какви дејствија преземале поединечно и дале јасна слика во однос на тоа кои дејствија ги превземал обвинетиот, а кои останатите лекари специјалисти, како и дека свој придонес во утврдување на фактичката состојба во однос на хронологијата на превземаните дејствија од приемот на С. до последниот момент, далава и писмената документација. Наведе и дека особен придонес во правилното и целосно утврдување на фактичката состојба дал и изготвениот наод и мислење на Одборот за судско медицински вештачења при Медицинскиот факултет во Скопје, кој бил сосема јасен и концизен во однос на основната причина за настанување на смртниот исход, а кој бил подетално образложен од страна на лекарите кои што како комисија учествувале при неговото изготвување и од кој целосно се потврдил дека обвинетиот го сторил кривичното дело. При определувањето на видот и висината на кривичната санкција, предложи судот да ги има во предвид одредбите од чл.39 од Кривичниот законик, ценејќи ги сите олеснувачки и отежнувачки околности.

Полномошникот на оштетените – адвокат С. Р., во неговиот завршен збор наведе дека се согласува со кажаното во завршниот збор од страна на застапникот на обвинението, кој што дал професионална,

совесна и објективна анализа на изведените докази во текот на постапката, како и кон неговата оценка дека наводите од обвинителниот предлог се докажале во потполност, односно дека обвинетиот при укажување на лекарска помош на сега починатата С. постапувал несовесно, кое што стручно научно било аргументирано и анализирано од страна на вештаците на Одборот за судско медицински вештачења. Во завршното збор го потврди предјавувањето на имотно правното барање, барајќи трошоци по приложен писмен трошковник.

Во својот завршен збор, полномошникот на оштетените – адвокат Ќ. К., во неговиот завршен збор наведе дека во целост се согласува со завршниот збор на обвинителот и дека се приклучува кон кривичното гонење, предјавувајќи имотно правно барање кое што предложи да остваруваат во парична постапка, а побара и трошоци по дополнително приложен писмен трошковник.

Откако изјави дека разбрал за што се обвинува и повикан да се произнесе во однос на вината за кривичното дело кое му се става на товар, обвинетиот Г.О. наведе дека не се чувствува виновен за кривичното дело кое што му се става на товар.

За време на неговото испитување на главната расправа, обвинетиот Г. О. во своја одбрана наведе дека при породувањето на пациентката С. која во прво родилно време била со нерегуларни контракции, постапувал според протоколите за нормално породување и протоколите кај пациентки со тешка постпартална хеморагија – крварење, како и дека лекот Синтоцинон се користел во секојдневната пракса, за кој во конкретниот случај оценил дека има потреба да и биде даден на пациентката и бил искористен за стимулирање на нејзиното породување, во дози кои биле дозволени според протоколите. Наведе дека после породувањето кое се случило во 13,43 минути, пациентката С. немала крварење, до 15 часот потоа направил контрола 3-4 пати и откако се осигурил дека се било во ред, си заминал дома. Во 19 часот наведе дека бил известен дека пациентката се пожалила на крварење, по што се јавил кај неговата колешка – сведокот Д-р Ч., која му потврдила дека пациентката искрварила, но дека ќе била добро, но дека сепак истиот веднаш отишол во болницата, каде што заедно со Д-р Ч. ја прегледале пациентката со ехо апарат, која што веќе од страна на лекарите анестезиолози била однесена на Одделението за интензивна нега.

По извршениот ехо преглед, обвинетиот наведе дека кај пациентката во операциона сала направил инструментална ревизија на матката, при која што од неа излегле претходно забележаните резидуални маси и поголема количина на коагулирана крв, како и дека потоа пациентката повторно ја пренесле на Одделението за интензивна нега. Наведе дека во одделението отишол и самиот со цел да ја провери состојбата на пациентката, кога забележал дека истата ја згрчила вилицата, по што пациентката била интубирана и ставена на аспиратор, а обвинетиот се јавил кај началничката на гинеколошкото одделение –

сведокот Д-р Г. и ја известил за состојбата, со која заедно со неа и заедно со Д-р В. потоа во операциона сала ја извадиле матката која немала тонус и покрај претходно извршената интервенција, со цел да го спасат животот на пациентката и дека сето тоа го направиле во најбрз можен рок и според сите протоколи. Исто така, наведе и дека за време на хирушката интервенција на вадење на матка виделе поголем ретроперитониален хематом за што повикале на помош и лекар специјалист уролог, но како единствена опција едногласно одлучиле на пациентката да и постават само дрен.

Бранителите на обвинетиот – адвокатите С. Џ. од С. и П. В. од П., во нивниот завршен збор наведоа дека бараат од судот да донесе ослободителна пресуда, затоа што од сите изведени докази не се докажало дека обвинетиот имал некаков степен на вина, туку дека напротив, истиот совесно и стручно го превземал цел ризик на зафатот и се посветил на тоа да не дојде до ваква трагична последица, потенцирајќи дека исказите на лекарите и медицинскиот персонал сосема јасно, децидно и категорички го објаснуваат таквото постапување на обвинетиот Д-р О. и на тимот кој учествувал во породувањето, односно се утврдило дека обвинетиот не пропуштил да преземе дејствие кое може да му се припише како вина за смртните последици на пациентката и дека ОЈО П. не докажало дека поради небрежност обвинетиот го остварил битието на конкретното кривично дело, нагласувајќи и дека од завршувањето на породувањето до повикот на обвинетиот дека се влошува состојбата на пациентката поминале повеќе од 2 часа. Во нивните завршни зборови, потенцираа и дека еден од потписниците на наодот и мислењето на Одборот за судско медицински вештачења – Д-р М. С., ги немал атрибутите на вешто лице согласно на чл.2 т.5 од Законот за вештачење, односно во моментот на изготвување на вештачењето истиот немал лиценца за вештачење и не бил запишан во регистарот на вештаци.

Наведоа дека тоа покрај од известувањето од Одборот за судско медицински вештачења, несомнено се утврдило и од изјавата на самиот Проф.д-р М. С., кој категорично изјавил дека немал лиценца за вештачење, поради што истиот бил неподобен да биде стручно лице – вештак и валиден сведок чие мислење ќе биде земено како доказ во судската постапка, поради што одбраната се воздржала да му поставува прашања за даденото вештачење на Одборот за судско медицински вештачења, што довело до тоа да не биде расчистено прашањето за вината на обвинетиот и дејствијата кои истиот ги презел или не, за да му се припише таквата вина.

Во својот завршен збор, обвинетиот Г.О. наведе дека се приклучува кон завршниот збор на неговите бранители.

На одржаната усна, јавна и главна расправа судот ги провери наводите од обвинението и ги изведе предложените докази со директно испитување на оштетениот А. Б. како сведок од страна на застапникот на обвинението и негово вкрстено испитување од страна на бранителот на обвинетиот – адвокат П. В., со директно испитување на вештото лице

Проф.Д-р М. С. од страна на застапникот на обвинението и негово вкрстено испитување од страна на бранителот на обвинетиот – адвокат П. В., со читање на исказите на сведоците В. Н., Е. Ч. дедени на записник од 25.11.2016 година, исказите на сведоците Г. М., Ѓ. Л., В. С., П. Р. сите на записник од 09.01.2017 година, исказот на сведокот В. К., С. Б. дадени на записник од 29.03.2017 година, исказот на сведокот Ф. Н. даден на записник од 15.06.2017 година, исказите на сведоците Б. М., С. П., М. К., Т. Д. дадени на записник од 30.03.2017 година, како и исказите на вештите лица Д-р З. Ч. и Д-р Ш. М. дадени на записник од 26.09.2017 година, со читање и увид во лекарски наод и мислење бр.... од 26.07.2016 година на Медицински Факултет-Одбор за судско медицински вештачења С., писмен извештај за извршена обдукција СП.бр.... од 19.02.2016 година на Институтот за судска медицина, криминалистика и медицинска деонтологија при Медицикиот факултет во Скопје, потврда за привремено одземени предмети на име Р. П. од 19.02.2016 година на МВР-ПС П. во 2 (две страници заклучно со реден број 20, записник за примопредавање на телото од починатата Б. С. од с.Б.-П. за Судска медицина Скопје, Записник за преземање и пренос на починато лице на ДООЕЛ П. од 19.02.2016 година, Известување на ЈЗУ Општа болница П. бр.... од 19.02.2016 година, Здравствена книшка издадена на име Т.Б. со сина обвивка на кое е ставено логото на ФЗО, мајчина книшка и Здрава бременост на име Т. Б. спакувани во најлонска опаковка, компакт диск - ЦД со снимен материјал од извршената обдукција врз телото на Т. Б. со впишан текст: „СП ... спакувана во пластична наменска опаковка, дијаграм во зелена форма од 18.02.2016 година на име С. Б. во дипли формат, рачно пишуван извештај - изјава од страна на осомничениот на образец: „Декурсус морби“, на 8 листови, пријава за породување од 18.02.2016 година, наод бр.17 на име С. Б. од 19.10.2011 година, запис за приам на болниот од 18.02.2016 година, дел од резултати од испитување од 18.02.2016 година во 19,30 часот, резултати од испитување на име С. Б. од 18.02.2016 година со прилог кратка листа со резултати, температурна листа на име С. Б., болнички упат од 18.02.2016 година, извештај од родилна сала на 2 листа, акушерска историја на име С. Б. од 18.02.2016 година на 3 меѓусебно споени листови, графикон на зелена подлога од 18.02.2016 година во 17,37 часот, графикон на зелена подлога од 18.02.2016 година во 19,00 часот, испратница бр... од 18.02.2016 година со прилог испратница бр... од 18.02.2016 година, испратница бр... од 18.02.2016 година, требување з крв и крвни продукти и упатница од службата за трансфузиологија за издадна крв и крвни компоненти, испратница бр... од 19.02.2016 година со прилог требување за крв и крвни продукти и испратница бр... од 19.02.2016 година, испратноца бр...од 19.02.2016 година со прилог требување на крв и крвни продукти од 19.02.2016 година и испратница бр... од 19.02.2016 година, испратница бр... од 18.02.2016 година со прилог испратница бр... од 18.02.2016 година, требување на крв и крвни продукти од 18.02.2016 година во 20,15 часот и упатница за издадена крв и крвни компоненти, здравствен картон за жени

бр... на име Б. С. со прилог изјава за избор на матичен лекар, извештај за извршени контролни прегледи на два листа едниот во жолта другиот во црвена боја, снимки од ЕХО апарат на 7 (седум) страници, во боја со датуми кога се изготвени истите и кога извршен контролен преглед, лабораториски резултати со прилог мал преглед на истите од 18.01.2016 година, лабораториски резултати со прилог мал преглед на истите од 18.12.2015 година, извештај на специјалистот-субспецијалистот бр... од 23.11.2015 година, лабораториски резултати со прилог мал преглед на истите од 16.11.2015 година, лабораториски резултати со прилог мал преглед на истите од 21.09.2015 година, лабораториски резултати со прилог мал преглед на истите од 25.09.2015 година, лабораториски резултати со прилог мал преглед на истите од 13.06.2015 година, лабораториски резултати со прилог мал преглед на истите од 17.08.2015 година - сите во оригинал, листа од казнената евиденција на име на обвинетиот, како и со директно испитување на обвинетиот Г.О. од страна на неговите бранители и негово вкрстено испитување од страна на полномошниците на оштетените, па по оценката на секој од вака изведените докази посебно и на сите заедно како една целина, ја утврди следната **фактичка состојба**:

Обвинетиот Г.О. е досега неосудувано лице од П.. Истиот во текот на 2016 година, бил вработен во ЈЗУ Општа болница П. како лекар специјалист гинеколог – акушер во гинеколошко акушерското одделение, а во истото одделение чиј раководител е сведокот Д-р М. Г. вработен е и денес.

Од страна на оштетениот А. Б. од с.Б. и неговата сопруга – денес починатата С. Б. од истото село, околу еден месец пред 18.02.2016 година обвинетиот бил избран како лекар кој требало да го изврши породувањето на бремената сопруга на оштетениот, а чија бременост дотогаш била редовно контролирана од нејзиниот матичен лекар во ПЗУ од П..

Во гинеколошко акушерското одделение во ЈЗУ Општа болница П., денес починатата С. Б. како пациентка-родилка била примена на ден 18.02.2016 година во 09,25 часот од страна на сведокот Д-р Е.Ч., која на наведениот датум била дежурен лекар во гинеколошкото одделение, исто како и сведокот Д-р Н.В..

За приемот на денес починатата С. Б. во болницата во П., нејзиниот сопруг - оштетениот А. Б. го известил обвинетиот Д-р О., кој набрзо потоа пристигнал во болницата и ја превзел пациентката С. од Д-р Е. Ч. која го извршила нејзиниот прием.

По прегледот извршен при приемот и превземањето, повторен преглед врз пациентката С. бил извршен во 11,20 часот истиот ден од страна на обвинетиот Д-р О., кој притоа одлучил на истата помеѓу другото да и биде ординирана и инфузија „Syntocinon“ од 5 IE заради стимулација на породувањето, и покрај веќе постоечкиот утерин активитет. Ординирањето на ваквата инфузија придонело за брзо породување на пациентката – денес починатата С. Б., која во 13,43 часот на 18.02.2016 година породила спонтано жив машки плод од 3170 грама. Но, како

последица на интравенската стимулација на породувањето со „Syntocinon“, настанало и надолжно раскинување во десниот дел на матката и грлото на матката на пациентката, со должина од 8 сантиметри, од кое настанало обилно крварење, следено со дистрибуција на крвта ретроперитонеално, а кое што ретроперитонеално крварење може да биде дијагностицирано со ултразвук и со компјутеризирана томографија. При породувањето, кај пациентката настанал и расцеп/раскинување и на меѓицата, кој кон долу се протегал непосредно до чмарот, а кон горе до тремот од вагината. Метода на избор во лекувањето на вакви случаи кога постои раскинување на матката следено со раскинување и на меѓицата, е тотална хистероктомија, односно оперативно одстранување на матката.

Непосредно после породувањето на сега починатата С., обвинетиот направил ревизија на грлото на матката, по што констатирал расцеп на истото од неговата десна страна, но не презел соодветни дејствија на проверка за евентуално раскинување и во останатите делови на матката, односно не го констатирал и останатиот дел од надолжниот расцеп во десниот дел на матката. Поради тоа, наместо навремено да преземе дејствие на „Histerectomy totalis abdominalis“, односно целосно оперативно одстранување на матката како метода на лекување во вакви случаи, обвинетиот направил само сутура/шиеење во долниот дел на матката - на констатираниот расцеп/раскинување на грлото на матката, како и на настанатиот расцеп на меѓицата кај пациентката.

Два часа после породувањето кои сега починатата пациентка С. ги поминала во породилната сала под надзор на обвинетиот и останатиот медицински персонал во салата, констатирано е дека пациентката е во стабилна состојба, по што истата околу 16,00 часот била префрлена на акушерското одделение од страна на сведокот С. Б. – медицинска сестра инструментарка во родилна сала. Во собата во која што била префрлена сега починатата С.а, веќе се наоѓале уште две пациентки – сведоците М. К. и Д. Т.

По префрлањето на пациентката на акушерското одделение, поради ненавременото преземање од страна на обвинетиот на дејствие на целосно оперативно одстранување на матката како метода на лекување во вакви случаи, нејзината здравствена состојба поради сеуште постоечкото обилно крварење почнала нагло да се влошува околу 19,30 часот. Претходно, во собата во акушерското одделение во која што била сместена пациентката С., влегла сведокот С. П. – медицинска сестра во истото одделение, која што во 19,00 часот тукушто ја примила ноќната смена. Во моментот кога наведената медицинска сестра се наоѓала пред креветот на сведокот Д., од страна на сега починатата С. била известена дека крвари и дека и е тешко и не се чувствува добро. Сведокот С. потоа изглегла од собата да го земе апаратот за мерење на крвен притисок, притоа повикувајќи ги нејзините колешки и од претходната смена, кои сеуште не биле заминати од одделението.

Една од медицинските сестри која сеуште не била замината е сведокот С. Б., која во меѓувреме за состојбата на пациентката ја

известила дежурната лекарка Д-р Е. Ч., а веднаш потоа го известила и обвинетиот Д-р Г.О. кој во тоа време се наоѓал дома. Д-р Ч. веднаш пристигнала во собата на пациентката, а кратко време по неа и Д-р В., кои откако кај истата констатирале шокова состојба, по ординирањето на соодветна терапија повикале анестезилошка екипа. Анестезилошката екипа во чиј состав била и сведокот Д-р В. С. Т. – специјалист анестезиолог, по повикот исто така веднаш пристигнала во собата на пациентката и по прегледот врз пациентката ја потврдила шоквата состојба и и дала/ординирала соодветна терапија за шок, а донесла и одлука пациентката да биде однесена во собата за интензивна нега.

Во моментот додека сведоците В. С. Т. и Е. Ч., како и останатиот медицински персонал кој се наоѓал во акушерското одделение, се подготвувале да ја однесат пациентката во собата за интензивна нега, во одделението пристигнал обвинетиот Д-р Г.О., кој по извршениот визуелен преглед на пациентката извршил и преглед со мобилен ехо апарат, по што одлучил да се изврши ревизија на матката во операциона сала, поради констатирано присуство на резидуални маси во истата. Пациентката С. потоа била однесена во операциона сала, каде што обвинетиот со асистенција на Д-р Ч. извршил мануелна и инструментална ревизија на матката под ултразвучен надзор, а притоа од страна на обвинетиот била направена и ресутура/повторно шиене во долниот дел од матката, односно на лацерацијата на грлото на матката од десната страна. Со оглед на нејзината здравствена состојба, постапката на ревизија не била извршена во состојба на анестезија, туку на аналгезија спроведена интравенски со „Нифлам“, заради нискиот крвен притисок, забрзаниот пулс и полниот желудник на пациентката.

По завршувањето на постапката на ревизија околу 20,45 часот, сега починатата С. била префрлена на интензивна нега за континуиран мониторинг, чија шокова состојба се влошила уште за време на префрлањето на одделението за интензивна нега. Поради тоа, сведокот Д-р В. С. Т. се јавила кај нејзината колешка анестезиолог – сведокот Л. Г. и по протокол побарала помош од неа, додека обвинетиот се јавил и побарал помош од раководителот на гинеколошко-акушерското одделение – сведокот Д-р М. Г. Во меѓувреме, поради респираторно затајување и престанок со спонтано дишење, пациентката С. била интубирана и приклучена на респираторен апарат од страна на анестезиологот В. С. Т., со цел да се обезбеди дишен пат и да се примени вештачко дишење со респираторна машина.

Пациентката била мониторирана континуирано, односно биле следени нејзиниот крвен притисок, срцева фреквенција преку електрокардиограм и следење на кислородот во периферна циркулација и оксигенација. Во 21,00 часот утерусот кај пациентката бил контрахиран, исто како и при прегледот во 21,30 часот, додека при прегледот во 22,15 часот утерусот бил атоничен и крварел ех utero темна течна крв. Поради сеуште обилното крварење на пациентката, кај која зениците и се прошириле, а крвниот притисок и понатаму бил низок, по кратка

консултација помеѓу присутните лекари гинеколози и анестезиолози, од нивна страна било одлучено пациентката повторно да се внесе во операциона сала за ХТА – histerectomy totalis abdominalis, односно за целосно вадење на матката. Пациентката С. е внесена во операциона сала во 22,30 часот, кога екипата составена од обвинетиот Д-р О. како оператор, Д-р М. Г. како прв асистент и Д-р Н. В.и како втор асистент, анестезиолозите Д-р Ѓ. и Д-р Ст. Т. и две медицински сестри, ја започнала операцијата на вадење на матката. Во операционата сала била присутна и Д-р Ч., но истата не учествувала активно во оперативниот зафат.

По реализирањето на оперативниот зафат и вадењето на матката на пациентката, од страна на лекарската екипа во пределот позади матката било забележано ретропиретонеалното крварење/хематом, за што на помош бил повикан сведокот – Д-р В.К. специјалист уролог, а од страна на анестезиологот Д-р С. Т. било предложено да се даде лекот „новосевен“, хемостатски агенс кој го немало во болницата во П. и истиот требало да биде донесен од болницата во Б.. Како средство за запирање на крварење истиот лек не е според препораките за лекување, туку спаѓа во т.н.„терапија од очај“ и има евентуален ефект само ако се даде навреме, односно на почетокот на масивно крварење.

Исто како и присутните лекари гинеколози членови на екипата на Д-р О., сведокот Д-р В. К. специјалист уролог сметал дека не може да се преземе ништо во врска со констатираното ретропиретонеално крварење, поради што на пациентката и бил ставен само дрен и по затворањето на операцијата истата повторно била префрлена на одделението за интензивна нега во 24,00 часот, со немерлив пулс и притисок.

Поради ненавремената интервенција на целосно вадење на матката од страна на обвинетиот, крварењето кај пациентката не можело да се спречи навреме, па и покрај интензивното давање на терапија – колоидни раствори и крв, кај пациентката С.настапил хеморагичен шок поради кој дошло до нарушување и престанок на работата на витално важни функции за нејзиниот организам – настапил срцев застој и смртен исход, односно пациентката С. починала во 01,50 часот на 19.02.2016 година, Од страна на лекарите анестезиолози биле преземени реанимациони постапки, масажа на градниот кош и давање на лекови за срцев застој, но без повраток на срцевата работа.

Предвид на вака утврдената фактичка состојба, судот одлучи како во изреката на пресудата поради следните **причини**:

Согласно на чл.207 ст.3 во врска со ст.1 од Кривичниот законик, лекар кој од небрежност при укажување на лекарска помош ќе примени очигледно неподобно средство или начин на лекување или нема да примени соодветни хигиенски мерки или воопшто несовесно постапува и со тоа ќе предизвика влошување на здравствената состојба на некое лице, сторител е на кривичното дело „Несовесно лекување на болни“.

Доколку пак поради ваквото дело настапила смрт на едно или повеќе лица, според ст.4 на чл.217 од Кривичниот законик со чии одредби е регулирано кривичното дело „Тешки дела против здравјето на луѓето“,

сторителот ќе се казни со затвор од шест месеци до пет години.

Од наведените законски одредби на чл.207 и чл.217 од Кривичниот законик, произлегува дека од начините на извршување на ова кривично дело е несовесното постапување при укажување на лекарска помош, кое што покрај со умисла, може да биде извршено и од небрежност. Резултат на ова дејствие треба да е настапување смрт на едно или повеќе лица.

Од изведените докази во текот на постапката, судот смета дека се потврдија наводите од обвинението дека обвинетиот Д-р Г.О. несовесно постапувал при укажување на лекарска помош на сега починатата С. Б. од с.Б., односно не презел навремена интервенција согласно на методите на избор во лекување на состојбата во која што се наоѓала, што било причина за настапување на смрт кај истата.

Неспорно е дека обвинетиот работи како лекар специјалист гинеколог – акушер во гинеколошко акушерското одделение во ЈЗУ Општа болница П., чиј раководител е сведокот Д-р М. Г. и дека во истата здравствена установа на истото работно место работел и на ден 18.02.2016 година.

Од исказот на оштетениот А. Б. – сопруг на сега починатата С. Б., неспорно се утврди дека околу еден месец пред 18.02.2016 година, од нивна страна обвинетиот бил избран како лекар кој требало да го изврши породувањето на сопругата на оштетениот, што во неговата одбрана го потврди и обвинетиот. Видно од дел од медицинската документација изведена како доказ, бременоста на денес починатата С. дотогаш била редовно контролирана од нејзиниот матичен лекар во ПЗУ од П.

Приемот на пациентката С. Б. во гинеколошко-акушерското одделение во болницата во П. на ден 18.02.2016 година во 09.25 часот, извршен од страна на сведокот Д-р Е. Ч. која на наведениот датум била дежурен лекар во гинеколошкото одделение, нејзиното подоцнежено породување од страна на обвинетиот Д-р Г.О., дејствијата кои биле преземени од негова страна пред, за време и после породувањето, односно начинот на кој што истиот интервенирал при укажување на лекарска помош на сега починатата С., како и дејствијата на останатите лекари специјалисти и останатиот медицински персонал од истото одделение, исто така неспорно се утврди од одбраната на обвинетиот, исказите на сведоците Д-р Н. В., Д-р Е. Ч., Д-р Л. Ѓ., Д-р В. С. Т., Д-р М.Г., Д-р П.Р., Д-р В. К., исказите на сведоците С. Б., Б. М., С. П. и Ф. Н. – медицински сестри во гинеколошко-акушерско одделение и родилна сала, исказите на сведоците М. К. и Д. Т. – родилки кои што во критичниот период во акушерското одделение биле сместени во иста соба заедно со пациентката С. Б., писмениот извештај за извршена обдукција СП.бр... од 19.02.2016 година на Институтот за судска медицина, криминалистика и медицинска деонтологија при Медицикиот факултет во Скопје, лекарскиот наод и мислење бр... од 26.07.2016 година на Медицински Факултет-Одбор за судско медицински вештачења Скопје, усните наоди и мислења на Проф.Д-р З. Ч., Проф.Д-р М. Ш. и Проф.Д-р М. С. дадени на главната расправа - членови на комисијата која го изготвила вештачењето во име

на Одборот за судско медицински вештачења, како и писмената медицинска документација изготвена на име на пациентката С,

Имено, од исказот на оштетениот А. Б. се утврди дека откако истиот го известил обвинетиот Д-р О. за приемот на неговата сопруга, обвинетиот пристигнал во болницата и ја превзел пациентката С. од сведокот Д-р Ч. која го извршила нејзиниот прием.

Од исказот на сведокот С. Б. и одбраната на обвинетиот, како и лекарскиот наод и мислење на Одборот за судско медицински вештачења, се утврди дека по преземањето на пациентката С. од страна на страна на Д-р О., врз истата биле извршени повеќе прегледи, од кои еден во 11,20 часот истиот ден, кога обвинетиот Д-р О. одлучил на пациентката помеѓу другото да и биде ординирана и инфузија „Syntocinon“ од 5 IE заради стимулација на породувањето, што придонело за брзо породување на пациентката С. Б. и истата во 13,43 часот на 18.02.2016 година породила спонтано жив машки плод.

Од лекарскиот наод и мислење на Одборот за судско медицински вештачења, посебно од т.3 од неговиот заклучок, се утврди дека таквата инфузија била ординирана и покрај веќе постоечкиот утерин активитет кај пациентката и дека како последица на интравенската стимулација на породувањето со „Syntocinon“, настанало и надолжно раскинување во десниот дел на матката и грлото на матката на пациентката, со должина од 8 сантиметри, кое пак предизвикало обилно крварење, следено со дистрибуција на крвта ретроперитонеално, што покрај од лекарскиот наод и мислење, се утврди и од писмениот извештај за обдукција на пациентката. Ретроперитонеалното крварење се утврди и од исказите на сведоците Д-р В., Д-р Ч., Д-р Ѓ., Д-р С. Т., Д-р Г. и Д-р К., како и од одбраната на Д-р О., кое истото го забележале дури при оперативниот зафат на целосно вадење на матката на пациентката, извршен после 22,30 часот истиот ден.

Дека кај пациентката при породувањето настанал и расцеп и на меѓицата, кој кон долу се протегал непосредно до чмарот, а кон горе до тремот од вагината, покрај од наведениот лекарски наод и мислење и писмениот извештај за обдукција, се утврди и од исказот на сведокот С. Б.

Според наодот и мислењето на Одборот за судско-медицински вештачења, метода на избор во лекувањето на вакви случаи кога постои раскинување на матката следено со раскинување и на меѓицата, е тотална хистероктомија, односно оперативно одстранување на матката. Но, од изведените докази се утврди дека наместо навремено да преземе дејствие на „Histerectomy totalis abdominalis“, односно целосно оперативно одстранување на матката како метода на лекување во вакви случаи, обвинетиот направил само сутура во долниот дел на матката - на констатираниот расцеп на грлото на матката, како и на настанатиот расцеп на меѓицата кај пациентката.

Обвинетиот во неговата одбрана не негира дека при извршената ревизија на грлото на матката непосредно после породувањето, констатирал расцеп само на грлото на матката од десната страна на

истото, но дека не го констатирал и останатиот дел од надолжниот расцеп во десниот дел на матката. Од неговата одбрана и исказот на сведоците С. Б., М. К. и Д. Т., како и лекарскиот наод и мислење, се утврди дека два часа после породувањето кои пациентката ги поминала во породилната сала под надзор на обвинетиот и останатиот медицински персонал во салата, истата околу 16,00 часот била префрлена на акушерското одделение од страна на сведокот С. Б., во собата во која веќе се наоѓале сведоците М. и Д.

Врз основа на дел од погоре наведените докази – исказите на сведоците Д-р Н. В., Д-р Е. Ч. и С. Б., Б. М., С. П. и Ф. Н., се утврди дека по префрлањето на пациентката на акушерското одделение, нејзината здравствена состојба почнала нагло да се влошува околу 19,30 часот, додека од лекарскиот наод и мислење на Одборот за судско-медицински вештачења и писмениот извештај за извршена обдукција на Институтот за судска медицина, јасно произлезе дека влошувањето на здравствената состојба кај пациентката настанало поради ненавременото преземање од страна на обвинетиот на дејствие на целосно оперативно одстранување на матката како метода на лекување во вакви случаи.

Дејствијата кои потоа биле преземени во врска со здравствената состојба на пациентката, недвосмислено се утврдија од исказите на наведените сведоци. Од исказот на сведоците С. П. и Д-р Е. Ч., како и одбраната на обвинетиот, се утврди дека пациентката после 19,00 часот ја известила сведокот С. дека крвари, а од исказот на сведокот С. Б. се утврди дека за состојбата на пациентката истата веднаш ја известила Д-р Е. Ч. како дежурен лекар, а потоа и обвинетиот Д-р Г.О. кој во тоа време се наоѓал дома.

Фактот дека по известувањето Д-р Ч. и Д-р В. веднаш пристигнале и притоа кај констатирале шокова состојба, дека по ординирањето на соодветна терапија повикале анестезилошка екипа во чиј состав била и сведокот Д-р В. С. Т., специјалист анестезилог, која ја потврдила шоквата состојба и донесла и одлука пациентката да биде однесена во собата за интезивна нега, како и дека во моментот додека пациентката била подготвувана за носење во одделот за интезивна нега, во одделението пристигнал обвинетиот Д-р Г.О., неспорно се утврди од исказите на наведените сведоци и одбраната на обвинетиот. Од наведените докази се утврди и дека обвинетиот по преглед на пациентката со мобилен ехо апарат, одлучил да се изврши ревизија на матката во операциона сала, поради констатирано присуство на резидуални маси во истата, како и дека тоа истиот го направил со асистенција на Д-р Ч., кога извршил мануелна и инструментална ревизија на матката под ултразвучен надзор, а притоа направил и ресутура, односно повторно шиене во долниот дел од матката, на лацерацијата на грлото на матката од десната страна. Од исказот на сведокот Д-р В. С. Т., се утврди дека поради здравствената состојба на пациентката, постапката на ревизија не била извршена во состојба на анестезија, туку на аналгезија спроведена интравенски.

Од истите докази недвосмислено се утврди и дека по

завршувањето на постапката на ревизија, сега починатата С. околу 20,45 часот била префрлена на интезивна нега за континуиран мониторинг, а посебно од исказот на сведокот Д-р С. Т. се утврдила дека шоквата состојба на пациентката се влошила уште за време на нејзиното префрлање на интезивна нега, поради што истата се јавила кај нејзината колешка сведокот Д-р Л. Ѓ. и побарала помош од неа, а од одбраната на обвинетиот се утврди дека во врска со тоа истиот се јавил и побарал помош од раководителот на гинеколошко-акушерското одделение – сведокот Д-р М. Г. Исто така со сигурност се утврди дека и дека поради респираторно затајување и престанок со спонтано дишење, пациентката била интубирана и приклучена на респираторен апарат од страна на анестезиологот С. Т., со цел да се обезбеди дишен пат и да се примени вештачко дишење со респираторна машина.

Тоа дека крварењето кај пациентката не било запрено ниту во 22,15 часот, се утврди пред се од лекарскиот наод и мислење и медицинската документација, а индиректно и од исказите на сведоците Д-р Н. В., Д-р Е. Ч., Д-р М. Г., Д-р В. С. Т. и Д-р Л. Ѓ., како и одбраната на обвинетиот. Од наодот мислењето се утврди дека при прегледот во 22,15 часот утерусот бил атоничен и крварел ех utero темна течна крв, а од истиот наод и мислење и исказите на наведените сведоци и одбраната на обвинетиот, се утврди дека по кратка консултација помеѓу присутните лекари било одлучено пациентката повторно да се внесе во операциона сала за целосно вадење на матката. Се утврди и дека пациентката била внесена во операциона сала во 22,30 часот, а оперативниот зафат бил извршен од страна на екипата составена од обвинетиот Д-р О. како оператор, Д-р М.Г. како прв асистент и Д-р Н. В. како втор асистент, анестезиолозите Д-р Ѓ. и Д-р С. Т. и две медицински сестри, кога како што е наведено погоре, лекарската екипа во пределот позади матката забележала ретропиретонеално крварење.

Исто така, се утврди дека во врска со констатираното крварење, на помош бил повикан сведокот Д-р В. К. специјалист уролог, а анестезиологот Д-р С. Т. предложила да са даде лекот „новосевен“, хемостатски агенс кој го немало во болницата во П.. Според лекарскиот наод и мислење, како средство за запирање на крварење истиот лек „новосевен“ не е според препораките за лекување, туку спаѓа во т.н. „терапија од очај“ и има евентуален ефект само ако се даде навреме, односно на почетокот на масивно крварење, што јасно укажува на ненавременото преземање на интервенцијата на целосно оперативно вадење на матката, како метода на избор во лекувањето во ваква ситуација. На истиот заклучок укажува и тоа што членови на лекарската екипа сметале дека при операцијата не може да се преземе ништо во врска со констатираното ретропиретонеално крварење и дека поради тоа на пациентката и бил ставен само дрен и по затворањето на операцијата, истата повторно била префрлена на одделението за интезивна нега во 24,00 часот, со немерлив пулс и притисок.

Од сето претходно наведено, недвосмислено произлегува дека

несовесното постапување на обвинетиот во конкретниот случај, односно непреземањето на соодветни дејствија на проверка за евентуално раскинување и на останатите делови на матката, не само во пределот на грлото на матката во долниот дел, кое што во два наврати било сохиено од негова страна, како и ненавремената интервенција на целосно вадење на матката од страна на обвинетиот, се причинско-последично поврзани со крајната штетна последица во конкретниот случај. Односно, се утврди дека поради ваквите дејствија на обвинетиот, крварењето кај пациентката не можело да се спречи навреме, па и покрај интензивното давање на терапија, кај пациентката С. настапил хеморагичен шок поради кој дошло до нарушување и престанок на работата на витално важни функции за нејзиниот организам, што резултирало со срцев застој и смртен исход во 01,50 часот на 19.02.2016 година.

Врз основа на претходно изнесените докази и утврдени факти, судот утврди дека во дејствијата на обвинетиот Д-р Г.О. до П. наведени во изреката на пресудата, содржани се елементите на кривичното дело „Тешки дела против здравјето на луѓето“ од чл.217 ст.4 во врска со кривичното дело од чл.207 ст.3 во врска со ст.1 од Кривичниот законик, поради што истиот го огласи за виновен, изрекувајќи му соодветна кривична санкција – алтернативна мерка.

Имајќи ги во предвид целите на казнувањето наведени во чл.32 од Кривичниот законик – остварување на правдата, специјалната превенција – превоспитување на обвинетите и нивно спречување да вршат кривични дела, како и генералната превенција – воспитно влијание врз другите да не вршат кривично дела, судот одредувањето на видот и одмерувањето на висината на казната во конкретниот случај, го изврши согласно на чл.39 од Кривичниот законик.

При тоа, како олеснувачки околности ги ценеше пред се неговата досегашна неосудуваност, однесувањето по извршувањето на делото, неговиот однос кон судот и општо прифатените вредности, како и тоа што против него не се води постапка за друго дело, додека како отежнувачки околности ги ценеше општествената опасност од сторувањето на вакви кривични дела, како и специфичноста на дејствијата кои се преземаат во врска со заштитеното добро во ваков случај – укажување на лекарска помош при породување на родилка. Поради тоа, судот на обвинетиот му изрече кривична санкција условна осуда и смета дека и со предупредување од закана на казна затвор ќе се постигне целта на казнувањето и дека истата поправно и воспитно ќе делува како на обвинетиот, така и на средината во која живее во иднина да не се вршат вакви и слични кривични дела.

Како докази издадени во пропишана форма, во официјална постапка и од надлежен орган, од кои дел од нив претставуваат медицинска документација изготвена и издадена од соодветни здравствени установи, судот по оценката во целост ги прифати изведените писмени докази.

Судот по оценката го прифати наодот и мислењето на Одборот за

судско-медицински вештачења на Медицинскиот факултет при Универзитетот во С., како наод и мислење изготвено од страна на стручни лица вработени во високо специјализирани здравствени и научни установи и членови на Одборот за судско медицински вештачења, како и усните наоди и мислења на Проф.Д-р З. Ч., Проф.Д-р М. Ш. и Проф.Д-р М. С. дадени во текот на главната расправа, како членови на комисијата што го изготвила вештачењето во име на Одборот за судско-медицински вештачења.

Оценувајќи го истиот како извештај изготвен од страна на стручни лица со соодветна стручна спрема и вработени во соодветна научна здравствена установа, судот му поклати верба на писмениот извештај за извршена обдукција на Институтот за судска медицина, криминалистика и медицинска деонтологија при Медицинскиот факултет во С.

При донесувањето на одлуката судот ги ценеше и исказите на сведоците Д-р Н. В., Д-р Е. Ч., Д-р Л. Ѓ., Д-р В. С. Т., Д-р М. Г., Д-р П. Р., Д-р В. К., С. Б., Б. М., С. П. и Ф. Н., М. К. и Д. Т. и на истите им поклати верба, оценувајќи ги како јасни и категорични искази, кои во однос на решителните факти се во согласност и со останатите изведени докази.

Обвинетиот Д-р Г. О., во неговата одбрана ги потврди сите дејствија кои истиот ги презел при укажувањето на лекарска помош на сега почината С. и при нејзиното породување, наведени во обвинението и утврдената фактичка состојба, а кои што според наодот и мислењето на Одборот за судско-медицински вештачења дел од нив биле причина за раскинување на матката, а дел преземени ненавремено за санирање на последиците од раскинувањето на матката, поради што судот ги прифати наводите од истата.

Во нивниот завршен збор, бранителите на обвинетиот адвокатите П. В. и С. Џ., покрај барањето обвинетиот да биде ослободен од обвинението, поради тоа што од изведените докази не произлегувало вина на негова страна, ја оспорија и подобноста на еден од членовите на Комисијата која го изготвила вештачењето во име на Одборот за судско-медицинско вештачење – Проф.Д-р М. С., да биде стручно лице – вештак во конкретниот случај, потенцирајќи дека истиот не поседувал лиценца за вештачење согласно на одредбите од Законот за вештачење.

Имајќи ги во предвид цитираните одредби од Законот за вештачење, судот смета дека ваквото оспорување од страна на бранителот на обвинетиот на подобноста на Проф.Д-р М. С. да биде член на Комисијата која го изготвила вештачењето во име на Одборот за судско-медицинско вештачење, а поради немање на истиот на лиценца за вештачење, судот смета дека е неосновано. Имено, Проф.Д-р М. С. во конкретниот случај не е ангажиран како трговец поединец вештак, туку како стручно лице ангажирано од високообразовна установа, од Одборот за судско-медицински вештачења при Медицинскиот факултет во Скопје. Според чл.5 од Законот за вештачење, истото може да биде извршено и од страна на високообразовна и научна установа, доколку истата има вработено најмалку две лица со лиценца за вештачење, која пак установа

согласно чл.22 ст.1 од истиот закон, се евидентира во Регистарот кој го води Министерството за правда. Со оглед на наведените одредби, во конкретниот случај бранителите на обвинетиот евентуално би можеле да ја оспоруваат подобноста на ангажираната установа поради неисполнување на погоре наведените услови - вработени најмалку две лица со лиценца за вештачење, што не беше направено од страна. Со оглед на тоа што од изведените докази во текот на постапката – пред се наодот и мислењето на Одборот за судско-медицински вештачења, со сигурност се утврди вина на страна на обвинетиот, судот не го прифати нивниот завршен збор и во останатиот дел.

Одлуката за трошоците во постапката, судот ја донесе согласно чл.105 во врска со чл.102 од Законот за кривична постапка, задолжувајќи го обвинетиот на име кривичен паушал со износ од 2.000,00 денари, како и со износ од вкупно 195.815,00 денари на име други трошоци на постапката, од кои износ од 21.000,00 денари се однесува на име трошоци за превоз за вештото лице Д-р М. С. на релација С.-П.-С., за негови две доаѓања на главната расправа, во висина на 30% од цената на најскапиот бензин за секој изминат километар, износ од 86.700,00 денари за изготвување на лекарски наод и мислење од страна на Одборот за судско медицински вештачења, износ од 80.115,00 денари за извршената обдукција од страна на Институтот за судска медицина, криминалистика и медицинска деонтологија при Медицинскиот факултет во С. и износ од 8.000,00 денари за носење на обдукција.

Согласно на претходно наведените членови чл.105 во врска со чл.102 од Законот за кривична постапка, судот го задолжи обвинетиот и на оштетениот А. Б. како законски застапник и на малолетните В. и Д. Б., како и на оштетените З. Р. и Г. Р., сите од с.Б.да им ги надомести трошоците за застапување од страна на нивните полномошници - адвокатите С. Р. од С. и К. К. од К. во вкупен износ од 401.310,00 денари.

Од наведениот вкупен износ, 193.830,00 денари се однесуваат за адвокат С.Р. и тоа износ од по 13.650,00 денари за три застапувања на 01.11. и 25.11.2016 година и 09.01.2017 година, со основица од 7.000,00 денари, зголемување од 20% на име саатнина, зголемување од 25% за еден нареден оштетен според поднесениот трошковник и зголемување од 30% на име паушал и износ од 19.110,00 денари за останатите осум застапувања на главната расправа, со основица од 7.000,00 денари, зголемување од 20% на име саатнина, зголемување од 25% за двајца наредни оштетени и зголемување од 30% на име паушал.

Износот пак од 207.480,00 денари се однесува за адвокат Киро Костов и тоа износ од по 13.650,00 денари за четири застапувања на 01.11. и 25.11.2016 година и 09.01. и 23.09.2017 година, со основица од 7.000,00 денари, зголемување од 20% на име саатнина, зголемување од 25% за еден нареден оштетен според поднесениот трошковник и зголемување од 30% на име паушал и износ од 19.110,00 денари за останатите осум застапувања на главната расправа, со основица од 7.000,00 денари, зголемување од 20% на име саатнина, зголемување од

25% за двајца наредни оштетени и зголемување од 30% на име паушал.

Со поднесените трошковници, полномошниците на оштетените побараа трошоци за уште по едно застапување, како и вкупен поголем износ за сите застапувања, но од увидот во списите на предметот во однос на адвокат С. Р. се утврди дека се работи за вкупно 11, а не 12 застапувања на главната расправа, а во однос на адвокат Ќ. К. се утврди дека се работи за вкупно 12, а не 13 застапувања на главната расправа, додека од Тарифата за награда и надоместок на трошоците за работа на адвокатите, согласно на определената награда од чл.8 од истата, не може да се утврди вкупниот износ наведен во трошковниците.

Од трошковникот на адвокат Ќ. К. произлегува дека зголемувањето за нареден оштетен од 25% како што бара со истиот, го пресметувал за четворица наредни обвинети. Но, од увидот во дел записниците од списите на предметот се утврди дека во текот на првите 3 застапувања двајцата адвокати биле полномошници само на оштетениот А. Б., а други оштетени не се наведени како учесници во постапката. Во останатиот дел од постапката, оштетениот А. Б. и е законски застапник и на неговите малолетни деца В. и Д. Б., кои според судот не можат да се прифатат како посебни наредни оштетени кои би претставувале основ за зголемување на износот за застапување.

Имајќи го во предвид нивниот предлог и предлогот на нивните полномошници во врска со тоа, судот согласно на чл.114 од Законот за кривична постапка ги упати на спор оштетениот А. Б. како законски застапник и на малолетните В. и Д. Б. и оштетените З. Р. и Г. Р., за остварување на нивното имотно правно барање.

ОСНОВЕН СУД ПРИЛЕП.

Записничар, Суди
ја, Свонко
Даниела Михајлоска
Младеноски

ПРАВНА ПОУКА: Рок за жалба 8 дена по приемот пресудата,
преку овој суд, до Апелациониот суд Битола.

З.К.

Д-но: ОЈО П., обвинет, бранители,
полномошници на оштетени.

